

PREGÀRIA DEL ROSARI
DISCURS DEL SANT PARE

Abadia de Santa Maria de Montserrat
Dimecres, 10 de juny de 2026

Saludo cordialment a vostra excel·lència, monsenyor Xabier Gómez García, al pare abat de Montserrat dom Manel Gasch i Huriós. També als bisbes, sacerdots, religiosos i religioses, seminaristes i tots els fidels que participen en aquest pelegrinatge. Particularment, als nens i nenes que ens acompanyen avui. Gràcies per acollir-nos, gràcies per la vostra presència.

Estic content de poder estar als peus de la Moreneta per encomanar-li, ple de confiança en la seva intercessió maternal, el meu servei petrí i la missió de l'Església en el món que clama demanant justícia i pau.

Amb emoció he recordat els meus anys com a rector de la parròquia de Santa Maria de Montserrat, a Trujillo, Perú. La Moreneta sempre m'ha acompanyat. Gràcies, Catalunya, per la vostra fe.

Els murs d'aquest recinte podrien explicar-nos històries de devoció innumbrables, agraïment i esperança que han contemplat al llarg dels segles al voltant de la Mare de Déu de Montserrat i també han estat testimonis de la sang vessada per amor a Jesucrist.

Així mateix en aquests murs han estat custodiades les alegries i les penes, els goigs i les llàgrimes de tants fidels, i també han escoltat les veus celestials del cant infantil de l'Escolania més antiga d'Europa.

Quan el meu predecessor, el papa Francesc, el 2023 va oferir la rosa d'or a aquesta venerada imatge, ens convidava a considerar com, durant centenars d'anys, els fidels, sense distinció, han passat per aquest santuari desgranant les denes del rosari, perquè Maria, *Mare de Déu*, és fonamental en la vida de tot cristià. En aquesta mateixa ocasió va assenyalar que «davant de la Mare [...] es desperten els sentiments més nobles d'una persona» (*Discurs als membres de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat*, 7 d'octubre del 2023); efectivament, ella suscita en nosaltres conversions profundes, com la de sant Ignasi de Loiola, que en aquest lloc suggestiu, després d'una nit en pregària davant la Mare de Déu, va lliurar les seves armes de cavaller, moment que va marcar l'inici d'una vida nova al servei de Jesucrist.

Amb aquesta mateixa actitud filial, us convido a acollir avui la invitació de Maria: «Feu tot el que Ell us digui» (Jn 2,5). Aquestes paraules pronunciades a Canà de Galilea contenen un veritable programa de vida cristiana, perquè Maria ens porta cap a Crist i ens ensenya a escoltar la seva veu, obeir la seva paraula i permetre que Ell ens transformi. La voluntat de Jesús és clara: «Això us mando: que us estimeu els uns als altres» (Jn 15,17). Es tracta d'un amor que té en Ell mateix la seva mesura i la seva font: «Tal com jo us he estimat» (v. 12). Per això, quan Maria ens diu: «Feu tot allò que Ell us digui», ens convida a assolir un cor reconciliat amb els criteris de l'Evangeli.

Jesús ens mostra el camí de la misericòrdia, la reconciliació, la veritat i la mansuetud. Al mateix temps, desemmascara la violència que es pot amagar en les nostres paraules i actituds: la crítica que humilia, la condemna que destrueix i l'agressivitat que divideix. Aquesta violència amagada moltes vegades es pot revestir d'armadures aparents amb què intentem protegir les nostres ferides, les nostres pors o el patiment causat per les injustícies.

Contemplem la Mare de Déu de Montserrat que ens mostra Jesús com un infant indefens reposant a la seva falda, ja que aquí hi ha la Mare, amb el seu Fill, convidant-nos a estimar-nos els uns als altres. Deposem avui als seus peus les cuirasses que han endurit a poc a poc el cor.

L'Infant Déu que Maria sosté en els seus braços, no porta armadures i serà Ell mateix qui després, despullat a la creu, s'abandonarà totalment al Pare per salvar-nos amb la força desarmada i desarmant de l'amor.

Alcem la mirada a Maria i supliquem-li que ens ajudi a revestir-nos únicament amb les armes de Déu, com ens exhorta sant Pau. «Cenyiu-vos amb la veritat, protegiu-vos amb la cuirassa de la justícia, estigueu sempre calçats, és a dir, preparats a anunciar la Bona Nova de la pau. En tot moment tingueu per escut la fe, [...] cobriu-vos el cap amb el casc de la salvació de Déu i preneu a la mà l'espasa de l'Esperit, que és la Paraula de Déu» (Ef 6,14-17).

Avui, com a pelegrins a Montserrat, manifestem el desig sincer de reafirmar el nostre servei a Déu Pare que ens ha revelat Jesucrist, qui ens diu: «Qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat» (Mc 9,37).

Considerem també com la Verge Maria, a la mà dreta, sosté l'esfera del món, signe de la seva cura materna, perquè el món sencer té cabuda en el seu cor. Ella ens invita a reconèixer-nos germans i germanes, on ningú quedi exclòs i on la comunió sigui més forta que tota divisió.

Demanem a Maria, Reina de la pau, que ens ensenyi a renunciar a les paraules feridores, al judici immediat, a la murmuració i a les calúmnies. I que aprenguem a custodiar i a conrear l'amor en la família, entre els amics, en el lloc de treball, en les xarxes socials, en els debats polítics i en les comunitats cristianes, de manera que l'odi doni pas a l'esperança i la pau.

Que Maria, Mare de l'Església, ens orienti sempre cap a Jesús. Us invito a saludar-la amb aquestes paraules:

Dels catalans sempre sereu la Princesa,
dels espanyols i de tot el món l'amor;
digueu-nos: "Sou el meu tresor,
jo soc la vostra mare, no tingueu por".

Que així sigui.

Paraules improvisades des del balcó de l'Abadia de Santa Maria de Montserrat

Germans i germanes, bon dia.

Gràcies per ser aquí. Gràcies per aquesta bonica manifestació de fe. Tots units en una sola família, amb aquesta acollida de la nostra Mare Maria, la Mare de Déu de Montserrat.

L'alegria, l'entusiasme, el profund sentit de fe que estem vivint aquests dies: primer a Madrid, ara a Barcelona, a Catalunya, després a les Canàries. Tota Espanya plena de fe, d'amor, plena d'aquest desig de lloar Déu, de donar gràcies a Déu i d'estar units.

Gràcies a Catalunya per haver rebut tantes persones d'altres països, perquè ensenya com integrar tothom en una única família.

Gràcies a la comunitat de fe, a la comunitat dels nostres germans els monjos que reben i acullen tots els pelegrins que venen a pregar a Maria, la nostra Senyora.

Gràcies a cadascú i a tots vosaltres que sou aquí aquest matí per recordar a tothom —Catalunya, a Espanya, al món— que la fe dona vida, i la fe dona esperança.

I és Maria, a qui Jesús ens va donar com a Mare des de la creu, és Maria que ens acompanya, que és expressió d'amor maternal que ens acompanyarà sempre.

Benedicció

Gràcies, gràcies a tothom.